

pag 398.

Tõhke muul fuis kirjutt kirjut

kundi luifid ukseid ette,
 kuru luifid kaaned peale
 Põdra luifid kaane põõnad,
 õige riige mind kinnusp.
 Kaudele mind Keila Kabelele.
 Kus need papid palju laulavad,
 Keid jandad kirjendavad,
 Tundred jaru ajavad.

Palun jellaga jeda kord leppida,
 jett minni oeg si leba mitte rohkem
 aga loodan, et peo jälle jaran Tuile
 jaatma, Keid loodan, et veel rohkem
 kano varson onel neil Keil ja Kei
 minni asonnet muulle vähegi asga
 lebab, fuis taham ma nii palju Kei
 jind kannat ikka veel idasi kirjoi
 Keid kirjutt jaranin Tuile auu
 pakkakult.

Harblas

30. oktoobri

1886 Keelispõlaja M. K. v. v. toom

(28).

Lään. maalt

(5 postpoangut)

pag 399.

II korda kirjand. vanavara, lain. Aitamann
Kanila Kihela. Kirjete valdajad (Korjandus Kirjast).

I a. Laulud rahwa juust:

I laul.

laulud 18¹⁹/_{III} 89.

Käia, äi, ettepid

Kala viid noorupid

Talge te mõni minuie

Pange te mõni minuie

Ka panin hõlaku töök

Vaidarim panin järe näema

Kuus ja vahis? Kuule näema

Päavde tahis pööra oloma

leakel ajeta tegema

ka panin pööra mögama

ka panin peiti ja alla

Kommitko hiira üüde

Tuufi ätsi kühena

leka ätsi linnutene

Eki ennaft dõvõlõp

Panu ennaft paatõvõp

79 / o. rahvas muus.